

ПАМ'ЯТЯНО МІНУЛЕ - 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ - ВУДУМО МАВБУТНЄ

СВОБОДА SVOVODA UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Свобода", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303. Телефон: (201) 434-0237. Телефакс: (201) 434-0867. З Нью-Йорку: (212) 227-5230. УНІКОС: (201) 451-2200. З Нью-Йорку: (212) 227-5230. (212) 227-5251.

РІК LXXXII. Ч. 171. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 12-го ВЕРЕСНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 12, 1975 No. 171. VOL. LXXXII.

В'ЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ ЗРЕЗИГНУВАВ З СОВЕТЬСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід напів текст звернення Вячеслава Чорновола до голови Президії Верховної Ради СРСР, датованого 1 березня ц. р., в якому Чорновіл заявляє про резигнацію з громадянства СРСР та зв'язує причини такого кроку. Текст цього звернення такий:

Вячеслав Чорновіл

Голови Президії Верховної Ради СРСР, г-р М. В. Подгорному
З а я в а

За останніх 10 років мого перебування в СРСР, мого суспільства визначилися не ступнем моєї освіти, здібностей чи прагненнями, але диктатором КГБ. За спроби мати власну думку на різні питання совєтської дійсності і відкрито висловлювати її, мене покарвали усього: зможу працювати за спеціальністю, друкуватися, подорожувати, мати особисте життя, закрити підприємство і вкрити позбавили мене волі на довгі роки.

Репресивні органи признали мені (подібно як і групі осіб з-поміж української інтелігенції) придатним ніким ролью — "речевого" доказу правдивості європейської теорії про посилення ідейної боротьби та ідеологічних дисидентів в час відкриття міжнародних відносин (про теорію можна розглядати як сучасний варіант сталінської теорії про посилення класової боротьби в міру наближення до комунізму — що стало творчою платформою для мавжових репресій 30-40-их років).

Сторонній і штучно мого "справу", КГБ не тільки наспівував фактично інтерпретував дії факти, але навіть не зупиняючи перед судильною фабрикацією великої частини "добивувачення". Прокурор і суд при "розгляді" мого справи виявилися суддями з наданням в руках КГБ, чим дали доказ умовності совєтських законів і неможливості поклатися на них. Мій арешт і суд відбулися у супроводі члени моєї рідної і близьких, навіть дітей, — що не припинило їх досі.

В існуючих умовах на Україні — коли я потрапив у чорні списки, я став жертвою репресій КГБ на усе життя, якщо я відмовлюся стати моральним вироком, — а це виключено.

Тому немає жадних гарантій, що після відбуття довгого строку ув'язнення, КГБ не сфабрикує ще однієї "справи" і не посадить мене втрьох до колоній днів.

Тому немає жадних гарантій, що для розплати зі мною не посадять за ґрати когось з близьких мені людей, бо такі спроби вже були відносно лобі друзини і сестри.

Тому, винити, немає жадних гарантій, що мене не знущатимуть фізично, або намісним не окалічать, бо тільки такі наміри можна пояснити сцену дикою садизму, влаштовану лівієвським кагебистами 11 лютого ц. р., коли мене не тільки погнали на довготривалій і важкій етап у такому стані здоров'я, що мусів би це виключати, але, що більше, піддали фізичним катуванням: обезсиленого голодніком і хворобою закували, а потім більше як три години тримали голого й босого на морозі.

Не бажаючи бути довільною жертвою КГБ і жити в умовах, в яких елементарні громадянські права, а також і мого життя є під постійною загрозою, прошу Президію Верховної Ради прозаявити мене совєтського громадянства і після випущення на волю дати мені змогу виїхати з СРСР. Верує до уваги існуючі прецеденти, я не заперечу, коли мене достроково звільнять і викинуть з СРСР.

Рівночасно, не бажаючи розірвати духового зв'язку з мого батьківщиною, без якої не уявляю собі життя, я у випадку офіційної зміни громадянства, не перестану вважати себе громадянином України, до якої повернуся як тільки український патріотизм не буде вважатися злочинним і буде випущений з-під "опіки" КГБ.

Конгресмен Дадд знову виступив в обороні Морозів і Плюща

Вашингтон, Д.С. — Конгресмен Христопор Дадд, демократ з Коннектикута, якому минулого тижня понастило зустрітись з дружиною Леоніда Плюща в Києві під час офіційної поїздки по Совєтському Союзу, виступив з гострим протестом проти дальшого переслідування Валентина Морозів і Плюща та в обороні двох живих дисидентів, один з яких перебуває в психіатричному закладі, а другому власті забороняють виїхати до Ізраїлю.

В листах до Леоніда Брежнєва, Алексія Косігіна, В. С. Обідна, начальника совєтської еміграційної служби і амбасадора Анастасія Добриніна, датованих 28-го серпня, конгресмен Дадд висловив обурення з приводу "мовчанки вашого уряду і вашого амбасадора" в справі Морозів, Плюща, Геллея Хахта і Юрія Подричника та поновив зажадав дозволу на виїзд з СРСР тих чотирьох дисидентів "згідно з їхніми конституційно гарантованими правами". Конгресмен Дадд назвав мовчанку совєтського уряду в справі Морозів "тотально несприйнятливою для мене як конгрес-

КОВМ виснаєс плутанину з прізвищем Морозів

Вашингтон, Д.К. — Андрій Міхняк, голова Комітету Оборони Валентина Морозів, в листі до редакції щоденника "Вашингтон Стар", який ця газета помістила в числі з 8-го вересня, звернув увагу на факт, що "Валентин Мороз зовсім не пов'язаний з Володимиром Морозом", гандлярем спекулянтів у Москві, про якого арешт інформувала ця газета 9-го серпня 1975 р. Про висоту гандлярського зарплатки Володимира Морозів у "Вашингтон Стар" був виявив лист до редакції 27-го серпня, підписаний орденом українцем - мешканцем Вашингтону. Позву цього листа коментував у "Свободі" з 4-го вересня Ярослав Вігун у статті під заголовком "Ведмежа прислуга". Як головну причину свого

Книжкові видання УСРР на Міжнародній виставці в Москві "викликають зацікавлення"

Київ. — "Радянська Україна" з 4-го вересня інформує, що книжкові видання Української ССР на Міжнародній виставці в Москві користуються великим успіхом. Помітне зацікавлення викликає "найменша книжка у світі" "Кобзар" Тараса Шевченка, виконана народним умільцем М. Сидристом. Це унікальне видання численні мовчаві і закордонні гості не тільки оглядають, але також набувають його на власність. 26 виданців УСРР показують свою продукцію на цій виставці, — інформує газета. "Особливо увагою" — пише "Радянська Україна", — користується українська класика — твори Т. Шевченка, Лесі Українки та інших чудових прозаїків і поетів. Поруч демонструються книги відомих сучасних письменників — М. Рильського, О. Гончара, М. Стельмаха, П. Тичини, В. Возниченка та інших. Відвідувачі дізнаються, що твори авто-

В ПОРТУГАЛІЇ УРЯДОВА КРИЗА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Лисбона, Португалія. — Президент Португалії Франціско де Кошта Гомеш відбув в середу, 10-го вересня, довшу розмову з лідером найбільшої в країні Соціалістичної партії Маріо Сорезом, намагачись спонукати соціалістів присоринити переговори в справі формування нового кабінету під керівництвом новоназначеного прем'єра адмірала Жозе Пінгейро де Азеведо. Пізніше Сорез, в товаристві президента, взяв участь у загальній нараді політичних партій, включно з комуністами, на якій однак дійшло до зудару між народними демократами і комуністами і у шкелі наради не мали успіху. Комуністи закинули народним демократам підприєми супроти провідних членів Комуністичної партії, бажаючи тим самим довести до такої ситуації, в якій Комуністичній партії було б неможливо брати участь у творенні нового уряду. Речник народно-демократичної партії зі свого боку переконував привабливих представни-

Палата Репрезентантів проти допомоги державам, які порушують людські права

Вашингтон. — У середу, 10 вересня, Палата Репрезентантів схвалила законопроект, який пропонує на закордонну допомогу призначити 2.87 бильйона доларів, але зазначає, що такої допомоги не можуть одержувати держави, які "порушують людські права". Законопроект "впливає" стосується виключно економічної, а не військової допомоги, зазначає, що жадна допомога не може бути надана "урядом країни, які послідовно впливають грубо на порушення міжнародно визнаних людських прав, а саме, якщо ці уряди застосовують торгів, або жорстоке, негуманне чи принизливе трактування або кари, чи без обидувачення ув'язнюють людей на довгі періоди часу, або якщо

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ ПОГОЛОСКИ ПРО АТЕНТАТ НА САДАТА

Каїро, Єгипет. — Агенція Юнаїтес Прес Інтернешнел інформувє, що радіо Багдад передало новину, будто би в кінці минулого тижня була спроба атентату на сирецького през. Аявара Садата. Речник Садата заперечує, що передана новина "не має жадних підстав".

Сенат не уневажив енергетичного законопроекту президентського „вето“

Вашингтон. — У середу, 10 вересня, Сенат не уневажив енергетичного законопроекту, який пропонував продовжити урядову контролю над цінами американських нафтових продуктів принаймні на 6 місяців. Як відомо, 1-го вересня, перешав діяти закон, який надавав Уряду право контролювати ціни. В Сенаті 61 законодатів голосували за уневаженням президентського "вето", а 39 проти, тобто бракувало 6 голосів, бо для уневаження "вето" треба дві третини голосів. Палата Репрезентантів навіть не старатиметься уневажити це "вето", бо для уневаження треба згоди обох Палат Конгресу. Після голосування в Сенаті, президент Борг висловив задоволення з вислідом, заявляючи, що те "вийде на користь всіх

Конгрес уневажив президентське „вето“ щодо допомоги шкільництву

Вашингтон. — У середу, 10 вересня, Сенат 88-ма голосами проти 12-ох проголосував уневажити "вето" президента Форда, яке він наклав на законопроект, який пропонує призначити 7.9 бильйона доларів на допомогу шкільництву. День раніше Палата Репрезентантів уневажила це "вето" 379-ма голосами проти 41-го. Таким чином законопроект автоматично став законом, який має на меті допомогти позачатковим, середнім і вищим школам; встановити двомісячні програми в деяких шкільних округах, як також призначити значну суму на повільні для студентів коледжів і університетів. Президент Форд протівився цьому законопроекту, бо твердив, що сума, запропонована Конгресом, є "надто інфля-

КОРВАТИ ДЕМОНСТРУЮТЬ

Об'єднані Нації, Н.П. — У середу, 10 вересня, три хорватські перервали спеціальну сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй для справ економічного співробітництва, коли лідери вигукували "Самостійна Хорватія", "Свобода хорватам" і реванш дади в балькому летючки, в яких табували комуністичний уряд Югославії і вимагали незалежності для Хорватії. Після кільканадцятих хвилин поліцаям Об'єднаних Націй вдалося зловити трьох хорватів і випроводити їх із залі Генеральної Асамблеї.

АЛЬБЕРТА ВШАНОВУЄ 100-РІЧЧЯ ПОЛІЦІ ПАМ'ЯТНИКОМ З ПИСАНКОЮ-ВЕЛЕТНЕМ

Едмонтон, Альберта, Канада. — Минулого року провінція Альберта відзначала сторіччя канадської поліції (РСІЕМП) і з цієї нагоди в багатьох місцевостях провінції будували пам'ятники, присвячуючи цій річниці будівлі і подібно. У замешкалому багатьма українцями містечку Вегревіль мисья та окружна Торговельна Палата вирішила відзначити цю річницю оригінальним проектом: пам'ятником з велетньою українською писанкою — інформус місцевий гижневик "Українська Віст" з 28-го серпня ц. р. У повідомленні даліше сказано: Цей проєкт, предкданний в 1973 р., зустрівся з одобренням усіх зацікавлених, із керівництвом поліції включно. На проєкт одержано допомогу ("грент") від Комітету для відзначення 100-річчя РСІЕМП в сумі 25,000 доларів. Проктували історичну писанку проф. Р. Рещ із університету з Юта, ЗСА, та молодий український мистец П. Цимбалюк. Деякими порадами служив їм едмонтонський архітект інж. Ю. Чорненко. Проф. Р. Рещ та гурт його співробітників потребували приблизно рік часу на обчислення за допомогою компютера, щоб устійнити, якої величини мають бути поодинокі пластинки, що мають покривати писанку, та в якій формі вони мають бути укладені, щоб вони добре держалися. Проф. Рещ та його співробітники виконали це завдання зовсім безплатно, зав-

Пам'ятник із стилізованою писанкою-велетнем в Альберті. Побіч стоїть проф. Рональд Рещ з Університету Юта, ЗСА, який проєктував писанку-пам'ятник.

Комбайни с, але кукурудзу збирають колгоспники руками

Київ. — Місцева газета "Сільські Вісти" з 28-го серпня помістила статтю п.з. "Кукурудза достигла, а де ж комбайни?", підписану "народним дозорцем", які напередодні збору кукурудзи побували в багатьох колгоспах. Ці "народні дозорці" ствердили, що у багатьох колгоспах і радгоспах республіки стоять невідремонтвані комбайни і так звані кукурудзозбиральні машини. Деякі керівники колгоспів, пишуть інспектори народного контролю, зв'язують про ремонт техніки, стали на шлях окомальовання. Вони повідомили, що вся техніка до других жнив готова, хоч насправді до по-

ловини серпня вона не приступили до лагодження кукурудзозбиральних комбайнів. Щоб зарадити лхкові, колгоспники, вирішили збирати кукурудзу переважно в ручну". Інспектори при тому ствердили, що досі з 53-х наявних кукурудзозбиральних комбайнів у Овідіопольському районі тільки 15 ремонтуються, а решта стоять "нерухомо". Також не подбали про підготовку техніки і в районах Вілгород-Дністровському, де із 150 комбайнів 50 стоять невідремонтвані; Ізмаїльському — кожний четвертий комбайн не працює; Чернівецькому 30 машин не можуть виїти в поле. Занедбано справи і в багатьох інших районах.

СВОБОДА SVOBODA

Founded 1953
 Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Assn., Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
 Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1136 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
 Subscription rates: \$24.00 per year, \$12.50 per 6 months, \$6.50 per 3 months. Single copies 25¢. Cash in "money orders" payable to "Svoboda".
 Jersey City, N.J. 07307

Немає головна підстава

Новий, останній сезон активності в наших громадах щойно почався, але він уже помітний і справді надзвичайно цікавий, як відзначували 200-річчя Американської незалежності та 100-річчя нашого поселення в цій країні, підготовка до чергового Конгресу Американських Українців, що має відбутися в жовтні наступного року та ряд інших, як і продовження таких переважних наших акцій, як оборона Валентина Мороза, Леоніда Плюща та інших ув'язнених у СРСР, Союзу українських діячів, чи традиційні вже у нас акції і кампанії збірки фондів, що розгортаються та вимагають багато уваги, енергії і часу.

Ці справи є і повинні бути темою наших турбот і наших розмов, нам треба шукати нових і поновлювати дотепершні методи нашої праці, треба збільшувати нашу ефективність, треба охочіше зусилля і охочіше праці, бо без того не можна очікувати успіху.

При цьому важливе, щоб у тій активності і тій нашій увазі новим та актуальним справам, ми не тільки пам'ятали, не тільки не занебували деяких наших «вічних» справ, але і тим видавали охочіше уваги і більше старання, бо вони частіше є основою, «основною основою» і на них ґрунтується та від них залежить все інше, на що ми можемо сподіватися в наших діяльностях.

Конкретно маємо на думці проголошену вже останню організаційну кампанію українського Народного Союзу, це треба сказати історію нашого вже столітнього поселення, бо і на базі сьогоденного стану можна прийти до того висновку, що його свого часу дотепер оформили наш незрівняний ЕКО в «Лисі», пишучи парабазу, що «все, що в нас сталося, сталося через Український Народний Союз і без нього нічого не може статися». Поза нашими Церквами, в цій нашій українській громаді немає найбільш людських і фінансових ресурсів, а організаційна мережа, разом з цими ресурсами, становить власне ту головну підставу нашого суспільства і громадського життя і нашого розвитку.

Вже давньогрецький математик і механік Архімед, знахідник підйомні майже три «гіґіліти» перед нашою ерою прийшов до переконання, що коли б він мав де стати, то зрушив би Землю. У нашому суспільстві — громадському, «космосі» такою підставою, з якої можна «зрушити землю», був і залишається власне Український Народний Союз.

Пригадуємо це, бо тепер, під час поступово збільшуваної дуже кризової і дуже потрібної та різноманітної активності в нашій громаді, вже почалася і продовжується осіння організаційна кампанія УНСО, це, головний підстава багатобачних інших активностей. В нашому найкращому інтересі треба нам про це не тільки пам'ятати, але й відповідно поступати всіма нашими силами та, використовуючи всі можливості і нагоди, постійно скріплювати цю нашу головну підставу.

Оправдана пересторога

Минулого вівторка Віллі Дім повідомив, що дійшло до тимчасового компромісу між урядом і родинними членами, які в серпні прийшли, що не судять навантажувати на кораблі зерна, закупленого Соевським Союзом, аж поки Вашингтон не завершить, що через цей провал не зростуть ціни на харчові продукти в Америці і поки не буде гарантія, що велика частина проданого зерна буде перевезена американськими кораблями. Згідно з вівторковим компромісом, шість профспілок американської зернової фракції погодилися прийняти пропозиції одного місяця навантажувати зерно для СРСР, а президент Форд зі свого боку пообіцяв старатися дийти до порозуміння з Москвою щодо довготривалих договорів в справі закупівлі й перевезу зерна, продовжив прийнятні до половини жовтня мораторію на новий продаж зерна Соевським Союзом та повідомив, що створить спеціальний Комітет Харчів, який в майбутньому наглядатиме над справами, зв'язаними з продажем американських сільськогосподарських продуктів за кордоном.

Відрядним фактом треба вважати залучення робітничих профспілок, що портові вантажники погодилися, тільки на тимчасовий компроміс і що за місяць страйк може бути відновлений, якщо Віллі Дім не зможе удержати своїх обіцянок. Така пересторога з боку профспілок оправдана, бо не відомо, чи Москва погодиться на довготривалі угоди щодо закупівлі зерна, які до якоїсь міри запобігли б раптовим підвищенням в цінах харчових продуктів в Америці. Досі Москва закуповувала американське зерно без жадних домовлень на довшу мету, наприклад, в 1972-му році закупила 13.7 мільйона метричних тонн зерна і корму, в 1974-му тільки 1.8 мільйон тонн, а цього року вже закупила 10.1 мільйон тонн і prawdopodobно планує купити навіть більше. Така змінилася торговельна політика Соевського Союзу спричиняла і далі спричиняє раптові підвищення в цінах харчових продуктів в Америці, що дуже негативно відбивається на ціні американській економіці, що тільки йде на руку Москві, яка всілякими способами старатиметься послабити ЗСА — як економічно, так і мілітарно. Тому власне мало prawdopodobно з можливістю, що совєтські верховоди погодяться підписати договір, яким зобов'язалися б кожного року купувати мінімальну кількість зерна в Америці.

Крім того Москва, підписуючи такий довготривалий договір, в дійсності була б змушена признати перед світом, що неефективна совєтська система колективного сільського господарства не спроможна виживати власного населення, і тим самим визнати перевагу американської сільськогосподарської системи, базованої на принципі приватної власності.

Пересторога американських портових вантажників, що вони за місяць знову можуть відмовитися навантажувати зерно для СРСР, була добре обміркована. Можна підждати місяць, але якщо Москва не погодиться на вигоди Вашингтону, то треба знову прийняти доставку зерна до Соевського Союзу. Американські профспілки та їхні члени, як і подавляюча більшість американських робітників, правильно оцінюють рабовласницьку систему Соевського Союзу і не думають торговельними привілеями скріплювати тієї комуністичної імперії.

Роман С. Голіт

НЕБЕЗПЕЧНІ НАЦІОНАЛІСТИ

Багато всьляких клопотів мають сьогодні кремлівські верховоди. Спати не дають їм китайські «маюсти», їхні надії на Вільямову Східну доплату ім Кіссінджер по-середничтвом для заморення між арабами й Ізраїлем, португальці позувалися їхнього ставлення, — щоб згадати тільки деякі. Не ліпше виглядають для них і «домашні» справи. Життя не дописало й треба купувати зерно від капіталістів, не виконують «норм» індустриї, голову підносять дисиденти — скрізь біда. Зрозуміло, що в такій ситуації, тим більшою, «кількістю в боці» є для тих кремлівських атакачів та їх галлятерів у Києві й столицях інших «республік» всьлякі «буржуазні націоналісти», зокрема українські, які в совєтській пропаганді не може назвати без окреслення: «скажені собаки». Крім постійної і принагідної лайки і нападів в пресі і журналах, тим «буржуазним націоналістам» привіщено в останньому часі і цілий ряд «наукових» публікацій. Одну з них: «Буржуазний націоналізм та його «теорія» зацікавила 384-сторінкову книжку Юрія І. Рімаренко, видану в 1974-му році Інститутом філософії Академії наук Української ССР в Києві, для характеристики зрештuru.

У цій розвідці про «буржуазних українських націоналістів» Рімаренко «знаходить» читачів з українськими істориками, політичними діячами, партійними провідниками, публіцистами, поетами й письменниками, літературознавцями, науковцями й критиками, які діяли в більшості у Західній Україні до приходу Жолтешевих у 1939 році, як також з тим, які проявляють свою діяльність у вільному світі.

Найбільше нападів у цій книжці на Дмитра Донцова. Рімаренко використовує у своїй праці твори Д. Донцова, часто цитує уривки з писань Донцова, даючи при цьому своє комуністичне забарвлення й критичні зауваження. Він твердить, що: «Дмитро Донцов, наприклад, у 1917 р. написав книжку „Культура примітивізму“, в якій з позиції патологічної ненависті до російської культури намагався „філософськи“ осмислити „інстинкт затвердження“ національно-українського, як антиподу „національно-російського“».

Рімаренко твердить, що: «Буржуазні націоналісти різних мастей, виконуючи соціальне замовлення капіталістичного Заходу, намагалися будь-що — будь-пожвавити націоналістичні погляди. Вони апелюють як до ідейно незрілих людей, так і до націоналістичних айдіоцентів, колишніх учасників бандерівського бунду в Україні, в Латвії, Литві та Естонії».

«Утворившись в умовах буржуазного суспільства, ОУН, а за нею й сучасні бандерівські, мельніківські та «двійнарівські» розгалуження, за своїм походженням, „дійсними“ доктринальними установками, соціально-економічною платформою та політичною візійною прислугованню світовій буржуазії належать саме до різновиду буржуазного націоналізму».

«До буржуазних ми можемо віднести абсолютну більшість сучасних антирадянських організацій українських націоналістів за кордоном, зокрема ОУН (бандерівців), ОУН (мельніківців), ОУН (закордонному) УНДО, УНДС, СЗСУ, СН та ін. „Виником“ становлять лише так звані Українська соціалістична партія — УСП („Ідеологи“ І. Малепа, П. Феденко) та „Українська республікансько-демократична партія“ — УРДП „Ідеологи“ І. Вагрянський, В. „Рішкіо та ін. „Які стоять за позиції дрібнобуржуазного націоналізму».

«Д. Чижевський, І. Кошелець, Л. Вілєцький та де-

які інші націоналістичні автори, вдалося до концепції „всеукраїнської національної культури“, намагалися довести її месіанське роллю тим, що вона, на відміну від російської культури, є витвором знову ж таки „таємничої української душі“ — „вищої біопсихічної природи українського індивіду“.

«Д. Чижевський, перебуваючи на посаді Гарвардського університету, видав у 1956 р. „Історію української літератури“, в якій доводить „зверхність“ української літератури, бо ж вона, мовляв, виникла раніше від російської, тобто в XI-XIII ст. Тут він знову таки твердить, що Київська Русь була суто „українською державою“, а „Київська доба була преданням України до традицій європейського культурного світу“, що „український світ“, на відміну від російського, засвоїв, таким чином, „цінності чужої та вищої культури“.

«Л. Вілєцький робить висновок, що „українська література“ XI-XIV ст. пов'язана з релігійною „літературою“, „хоча тим, що московська письменність вчилася і зорганізувалася на укр. релігійних творах і раз-у-раз їх наслідувала“.

«Співвідношення між розумом, почуваннями і волею, більш гармонійне в Європі і радше захитане в нас», — пише Володимир Янів. «Це і є, на його думку, причина пасивності, послабленої волюнтаристичної „лидерствості“ України. „Ми, належачи в основному до Європи, надто віддалилися від неї, щоб викреслити в собі здобуття власної держави“.

«Ватажок так званого Українського Конгресового Комітету (УККА) Л. Добрянський говорить, що зв'язати український народ в СРСР живе „як кайдани геноцидної „неволі“, а комунізм є „мольба, вічим „іншим“, як „імперіальним російським і м. перлілізмом“, продовженням панелілізму з його „підлітним московським народом“, „духом III Риму“ тощо. При тім фразі Рімаренко цитує працю Добрянського „USA and the Soviet Myth“.

«Один із сучасних націоналістичних ватажків Ярослав Стецько проголосив необхідність розуміння „нашого громадського покоління та призначення“, які зумовлюються не тільки боротьбою політичною, а й боротьбою двох культур, двох світоглядів».

Невдоволення Рімаренко з праці проф. Юрія Шереха (Шевельова). Він каже, що: «Ю. Шерех, як свідчать його друкарські праці, стоїть на антирадянських позиціях, як і Донцов».

Не забув Рімаренко й про „Свободу“. На стор. 263-ій читаємо: „Віра в людину як єдиний пацієнтний об'єкт світу, твердить Юворська „Свобода“, у своїй основі найважливіша, бо вона у великій мірі обмежена тільки (Закінчення на стор. 4-й)»

ПІСЛЯ ЮВІЛЕЮ УСС ТРИ БУКЕТИ ЗІЛЛЯ

Минулого року Братство Українських Січових Стрільців, проголосило Ювілейний рік для відзначення 60-річчя започаткування збройної боротьби за визволення України, яка триває і триватиме безперервно аж до осягнення остаточної перемоги.

Центральне святкування 60-річчя відбулося у Філадельфії, в жовтні м. р. Тоді це раз-злетілися старі орли — Українські Січові Стрільці, щоб із давнини 60-ти років поглянути на наші гори Карпати: на Стрбиці, Горноді, Веречки, Ужок, Миківку, а далі Волехів, Викорів, Галич, Заваля; на ті поля і степ Поділля — Семиківці, Богатинці, Січки, Соколик, Панталіка, Соснів, Венева, пізніше Лисова; не попустили у своїм зорі лету й Єлисаветград, Олександрівка, Києва, Львова; про всі ті й інші дорогі місця нашого кривавого шляху визвольної боротьби — стрілецьке братство згадало.

Злетілися, поглянули на себе... Перед очима душі промайнула стрілецька мелодія, безжурність, безстрашність. А при безстрашності промайнула постаць Тадея Коваліка, Олена Яримовича, Олена Степанівна, Романа Сушка, Гриця Голіньського, Гриця Коліска, Гриця Труха, Панька Чортоломового, вождя УГА генерал-майора Осипа Микитюка та й інших — інших наших героїв. Згадали всі й усіх та й усміхнулися один до одного: все йде, все минає... От у власній державі зовсім іншій проходить бо це наше відзначення 60-річчя та...

І так не можна докоряти долі, бо ж не ми самі влаштували собі це 60-річчя, а влаштувала нам його наша добра громада — тут в ЗСА, в Лятинській Америці, в Європі й по всім нашим російським. Назустріч нам пішла наша преса на чолі із щоденниками „Свобода“ і „Америка“, всі наші установи і організації, зокрема ветеранські, все мольба, а з нею Пласт, СУМ і ОДУМ. В дещу чергу шляхетне завдання поєднати жіноцтво: відучи слідами своїх славістичних попередників із Союзу Визволення України — як Константина Малицького, — наше Жіноцтво дало вельми перед в пошани цих останніх, козарлюк — Українських Січових Стрільців.

Між, з відчуженням, схилили перед ними наші голови. Та й усім, що причинилися до згадки цього — либонь останнього відзначення, ми склалимо нашу подяку, наше сердечне Спасибі!

Головна Рада Українських Січових Стрільців
 Іван Портіко голова
 Михайло Островерха секретар

Іванна Савицька ОЧИМА ПАЛОМНИЦІ

(Репортаж)

Ми йдемо довгою колоною, горять свічки, бабуся тримає свою свічку, і скорбне „Аве Марія“ зривається з тисяч грудей.

Возики гуртуються біля тротуару. Надія на поміч Божу і відблиски тисяч свічок роз'яснюють збідлілі обличчя людей, що з'їхали сюди слізьми чи не з цілого світу просити чуда.

Наступного вечора беремо участь у процесії. Між тисяч прочан наша паломниця група із світляним напичком Україна яскраво впадає в вічі.

З мегафонів ліне набожна Душевний спокій і благо-

дать душевна. Таким був мій Люрд у час нашого паломництва року Божого тисяча дев'яносто сімдесят п'ятого.

Сильний стук об двері скопив мене зо сну. В порозі стілець прибралася і каже: „Перша година по полудні, а ви ще не звільнили кімнати. Крайня пора це зробити“.

Я вибачаюсь, збираю розложений речі і скоро виходжу з кімнати. Мій літак на Нью-Йорк відлітає за три години, тож часу в мене багато. Розплатившись швидко за кімнату, виходжу над мотелевий басейн подихати свіжим повітрям. Сили поволі повертаються, голова не болить, думка працює ясно, значить — біда минула, буду жити.

В Торонті зміню, наче в осяйний день. Людей над багаточисельно не видно, немає охочих купатися. Тихо, спокійно, добре. Загорнувшись в подорожній плащ, сідаю у вигідне крісло, долюлю проблематично сонця із пострілюю неба, долюлю розгублені думки.

Вітер колише плесом синьо-зеленої води, струшує з гілок свіже зелене листя і воно, наче човник, несеться швидко водою.

А може я — не в Торонті,

а в мальовничому Рапалло, що притулилось до пристані на Італійській Рив'єрі. Так, я в Рапалло, у тіні пальм, і в тіні помаранчевих дерев.

Пляжа не дуже чомусь манить, хоч часу у нас доволі. Три дні на заслужений відпочинок, це справжнє веллик по трудах відруження. Моя співмешканка кімнати — пані Ярослава з Торонто. Відраза знаходить о спільну мову, спільні одяжки зацікавлення. Ходимо бродимо вулицями, дрозмаскуємо, Італію, шукаємо цікавих об'єктів: мистецьких виставок, костелів, музеїв.

Згодом ходимо одиначем, шукаємо навіть самотності, щоб ув мовчазності — білше зглибитися і думати.

Готель наш частий і вигідний, з вузькими кімнатками, затуку. В просторій світлій Ідальні нас обслуговують „з фасоном“. Харч справді добрий і достатній, тут ми турети, не дрончани, все абсолютно „грас“, ми в гуморі, в добрих бальорних настроях.

Рапалло — слава курортна Італійська мистецтва. В готельових салонах все це виділює залашки колишніх часів. Добрі м'які кавали,

земської мандрівки, тоді вдріжало його в осяйний до-рогу замітненого „жмутама зілля Божої Матері“.

Мати розказує, є я знову бачу: мені було тринадцять років, коли бабуся відірвала, як у нас казали, „на Богу правду“. Коли ми прихилили, вона вже лежала спокійно, нерухома, вся в чорному, як звичай вельі. По обох боках голови, зав'язаною чорною хустиною, лежали букети джозюлого зілля, яке поєднали минулого року у „свято Успенія“. І тоді безмежно переляканий трагічною загадкою смерті дівчата, а на краю, під лісом, гіляк, фіялкові дзвіночки, які так любив, — продовжує мама.

І зі сходом сонця, бо так звичай вельі, вилли дівчата жмуть зілля, поперібною краплями роси, несли додолу, робили з нього букети, які перерізували крайкою. А як задвоили двояни на Службу Божу, несли їх урочисто до церкви святити. Це ж, маю знати, був великий празник Успенія Пречистої Богородиці. Скільки жат у селі — стільки букетів зілля а церкві. Чи ти уявляєш собі, як тоді виглядала дерев'яна сільська церква, яка вона була сповнена пахощами? І той недовторний настрій, що тоді нам панувало. Тоді наглядні відчувалося, що творець краси природи з Господь який вибрав Пречисту за матір свого Сина. Чи ти знаєш, які прекрасні молитви відчитує священник, осявляючи зілля? Це наче найглибша, найчистіша поезія, якої не напише тобі ніякий модерний поет. Не напише, бо не має тієї глибини віри, того подиву для Творця Всесвіту, аж зрозуміти, що він — тільки слабка людина, порохина супроти відвічного Господа.

Мати спонукає споглядати свого далекого, здається, вже нерелігійного дитинства, а я все це бачу в уяві. І т. манастирські левади, які мені, кількарічній дівчинці, виділилися „схожими на білий рай“. Во тільки там могла панувати така неперочна краса природи, такий божевішний спокій, і про дерев'яну церкву, до якої йшли люди з надією на Божу милість і рятунку Пречистої. І ті букети, що їх несли у празник Успенія? Бачу всю незрівняну красу нашого обряду. І знаю, що це вони, ця віра, ця церква і ці обряди — зберегли те, що збу бачити сьогодні.

„А як принесли з церкви ті посвячені букети зілля Божої Матері, тоді примішували їх на сволоті у кошик — продовжує мама. — Воно поволі зазіхало, навіть не дуже затрачуючи запах і оригінальні кольори квітів. Зілля, посвячене в празник Успенія, мало, як покров Пречистої, захоронати людей і ціле хазяйство від червоного лиха. Так, як було сказано у прекрасних молитвах, про які згадувала. А коли комусь був записаний у небесних книгах кінець його

до готелю. Прекрасна, незабутня екскурсія.

Ідемо до Флоренції. Писати докладніше про цікаві Італійські об'єкти будівель, церков, музеїв і театрів було б зухвальством, бо навіть не сумніваюся. Оглядати всіх тих чудес надто побіжно, коли йдемо з туру, все в поспіху, в нервозності, в страху не залишити позадку. Враження поверховні, хаточні. Мистецтво треба вивчати, треба студіювати роками.

І що сказав би на своє зухвальство Михайло Островерха, прекрасний знавець Італії, який видав недавно прекрасну збірку репортажів з без дозволу автора, відіслало члечачів до тієї варіської книжки.

(Продовження буде)

ТРИ БУКЕТИ ЗІЛЛЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Що хоча здалося, піду втомлена, але з надією у серці. З тією дрібною теплотою, яку ще залишилося, як дарунок відносно землі... Але, мамо, як мені було боляче минулого року в цей світлий празник Воссородини! Людей в церкві було обмаль, а перед престолом, мов опущена сирота, лежав єдиний букет...

ри? Невже ж у цій країні бракує жмутка зілля?... Промовчав своєю гіркоті, хоч вона дала мене цілий рік. Та цього року вже було краше, мамо. Не єдиний, самітний, але вже три букети лежали у стій Пречистої. І людей було більше і настрий святоточивий. Хоч три букети на громаду — це страшенно мало, та все таки, це вже не один!

Пам'яті інж. Івана Віntonяка

Дня 8-го серпня ц.р. інж. армійське перше ризици смерті інж. Івана Віntonяка. Звільнений з табору оглянув грошову нагороду за написання найцікавішого спогаду з української війни. Ці гроші допомогли йому в науці. Він склав натуральні іспити у місті Ліберець 1970 р. Згодом студіював у чеській політехніці в Празі, де в 1925 р. дістав диплом інженера лісівництва. Свої студії продовжував в дільниці геології. По повероті на рідні землі, тоді окуповані Польщею, працював в мірничстві і урбаністичі.

У лісівництві не працював, бо поділки не хотіли йому дати державної праці. Ніколи не зривав зв'язку зі своїм фаховим знанням. На еміграції в Америці, працював в Нью Йорку, в дільниці планування міста. Член багатьох українських установ і товариств, Братства УСС, Червоної Калини, Т-ва Інженерів, Української Гетьманської Організації, Т-ва Українських Ленників, "Самопоміч", "Провидіння" та інших. Останні роки він був головою станції УСС в Нью Йорку. Член - основник першого Т-ва Ленників в 1945 р., в Німеччині. Голова — цього Т-ва, а потім 5 літ лісівничого і редактор "Вісника". Нагороджений золотою відзнакою "ОБУДІД" на 25-літній ювілею Т-ва.

Повідомлення СФУЖО

СВІТОВА ЖІНОЧА КОНФЕРЕНЦІЯ У МЕХІКО

Підсумовуючи звідомлення з Світової Жіночої Конференції, що відбулася від 19-го червня до 2-го липня 1975 р. у Мехіко, стверджуємо, що ініціативу до участі в ній подала Управа СФУЖО і Комісія Прав Людини при СКВУ. Радісно, що українське жіноцтво живо відгукнулося на цей заклик. Участь у Конференції взяло 28 осіб (жінок і чоловіків).

Участь у Конференції взяли представники різних організацій і середовищ. З того дві особи репрезентували нас на урядовій Конференції, а 26 могли виступати на неурядовій, т. зв. "Трибуні". Це найбільша українська делегація, яка коли-небудь виступала на міжнародному ґрунті. Працює делегація проводили — Олена Прошок, Маруся Бек, Уляна Целевич, Марія Квітківська (всі з Управи СФУЖО) і Анетій Семеток, представник СКВУ.

Фундація УВУ в ЗСА інформує

Мюнхен. — В зв'язку з побутом в Європі голови фундації Українського Вільного Університету в ЗСА — п. Івана Бурлика — відбулися тут в дні 15 та 21 липня 1975 р. наради Управи Товариства Прихильників УВУ у Німеччині із Гостем, в часі яких прийнято наступні рішення:

1. Фундація УВУ на території ЗСА є членом Товариства Прихильників УВУ — судово ресторованим у Німеччині, із визнаними правами прикладної ужитковості. 2. Голова фундації УВУ у ЗСА або офіційний її делегат має рівноправне право голосу у всіх рішеннях Загальних Зборів Т-ва Прихильників УВУ у Німеччині. 3. Капітал, який вплинув до УВУ через фундацію УВУ у ЗСА із теренів ЗСА, буде зареєстрований на реальність УВУ, як капіталовклад фундації.

С.У.А. - 1044. Влада Широ запрошує Вас. Осінню Забаву. FALL DANCE. В Суботу 27 вересня, 1975 в Українському Народному Домі в Нью Йорку - в 9 веч. - Вступ \$5.

БАЛЕТНА ШКОЛА Роми Приймич-Богатевської. 62 St. Marks Pl. NEW YORK, N.Y. оголошує ВІСНИК для хлопців та дівчат на рік 1975-76.

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВИТЛИЧКА ВІДПІВІДАЄ ВАШУ ДИТЯЧУ ПІСЬОДНІСЬ МОВІ. ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА ОПТОМЕТРИ. Д-р ЮРІЙ ТРИТЯК. 54 W. South Orange Ave., South Orange, N.J. 07079.

Пластові табори в Каліфорнії. У дні 14-го до 28-го червня ц.р. відбувся юнацький та юнацький табір на озері Кемп Скай Медоус, біля озера Біг-Бер серед чудової каліфорнійської природи.

Український педагогічний інститут ім. Петра Могили в Чикаго. ПРОГРАМА ВИКЛАДІВ в осінньому семестрі акад. року 1975-76: 1. Новітня українська література (24 години) — проф. В. Рубчак.

Чи ваша дитина ходить до української свитлички? Зверніться у цю справу до виховної референтки відділу СУА, що в у вашій місцевості. Бл. п. Івана Ставничого передаю по 25.00 доларів на: 1. Станіславський Альманах; 2. Пресовий Фонд "Визвольного Шляху" в Лондоні, Англія.

БРІДЖОВА ЛАНКА при УОТ ЧОРНОМОРСЬКА ОФЦ повідомляє, що ПІ БРІДЖОВИЙ ТУРНІР ЗА МІСТЕЦТВО АМЕРИКИ-КАНАДИ на Союзівці в дні 25 і 26 жовтня 1975 р.

СТУДІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ І БАЛЕТУ Уляни Куниської-Шмериковської. ПОВІДОМЛЯЄ ПРО 1975-76 НАВЧАЛЬНИЙ РІК. Реєстрація і вписи нових учнів: ОГОН ПАРК: вересень, 15, 17, 18, 1975 — 4:00-6:00 по полудні.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк. ВІДДІЛ в ІВІНТОНІ, Н. Дж. ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ШКІЛЬНИЙ РІК 1975-76 почався 2-го вересня 1975 року в ПРОГРАМІ: Навчання гри на фортепіано. Навчання теоретичних предметів, в тому головно історія української музики.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УВАН при співучасті Математично-Фізичної Секції НТШ (в цілому конференція з нагоди 25-ліття УВАН у США) в суботу, 13-го вересня 1975 року в ПРИМІЩЕННІ УВАН, 206 Вест 100-та вул., НЬЮ ЙОРК. ПРОГРАМА: Д-р ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО: Відкриття Кошерів. Д-р ОЛЕКСА ВІЛАНКО: Керівник Кошерів.

УКРАЇНСЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ім. Петра Могили в Чикаго. ПРОГРАМА ВИКЛАДІВ в осінньому семестрі акад. року 1975-76: 1. Новітня українська література (24 години) — проф. В. Рубчак.

ХМЕЛЬНИЧЕНКИ МАЮТЬ ШАНС ЗАПРОСИТИ ВАС НА ХМЕЛЬ-ЗАБАВУ з нагоди 30-ліття КУРЕНЯ ГРАЄ ОРКЕСТРА ЯСЕНИ з МОНТРЕАЛО в суботу 20-го вересня 1975 р. о год. 8:30 ВЕЧ. УКРАЇНІАН СЕНТЕР 240 MORE ave. PASSAIC N.J.

ВІДПОВІДАЮЧИ ЦЬОГОРІЧНІ ТАБОРИ, можна було побачити, що обидва табори були дуже старанно підготовані. Програма була не тільки корисна, але й цікава для таборників а ще важливіше, що дієсно по-пластовому проваджена.

У глибокому смутку повідомляємо, що 5-го серпня 1975 року, упокоїлась у Вогні Рідних Землях України, бл. п. НЕЛІЯ з ДІДОШАКІВ ОРТИНСЬКА вдова по кол. начальнику озарбового уряду в Калуші бл. п. Фелікса Ортинського.

3 великим жалем дізнаємося суцього вістою з Рохілою і Притетелами, що дня 29-го серпня в р. Віділіція у Вінаїстві в Швейцарії, напад Найдорочка МАМА, ВАВУШКА, СЕСТРА і ТЕТЯ, у нісвідсестері рош трудлового, часо суцього життя, буняк добулітні мепіаміа Якусевича, оскротітні спого чоловіка ВОЛОДИМИРА і спого ОФІОНА в Польнд.

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ мого Незабутнього ЧОЛОВІКА бл. п. Івана Ставничого передаю по 25.00 доларів на: 1. Станіславський Альманах; 2. Пресовий Фонд "Визвольного Шляху" в Лондоні, Англія. МИХАЙЛІНА СТАВНИЧКА

Замість квітів на могилу нашого Незабутнього БРАТА і ВУЖКА бл. п. Василя Гусара жертвуємо: 50.00 дол. на Музейний Фонд СУА і 100.00 дол. на НТШ в Сарселі, Франція. МАРІЯ і ІРИНА ТУРКО

Олена Софія Єлисавета з Хоминських Боривець 6. учителька народних шкіл у Ращині на Україні. ПТОР БОРИВЕЦЬ з родиною, син в Канаді. НЕСТОР БОРИВЕЦЬ з родиною, син в Австралії з родиною ТЕТЯНА РУДЗЬОВА, домова в Канаді з родиною ЯРОСЛАВА ВАХНЯНИНОВА, сестра з родиною МАРІЯ РОСТКОВИЧЕВА, сестра з родиною СОФІЯ ЯРМОВИЧЕВА, сестра з родиною

На кобзарських стежках

Ще в минулому столітті, з нагоди смерті славного кобзаря Остапа Вересая, «добрі люди» проливали сльози, ведучи його останнім бандуристом. Це тоді, коли добилися респікти зовнішнього світу української нації; заглядало на похорон «ослабленого» зломаного, роздавленого народу...

Проте, радість, «власть імущих» викликала і передчасно, і безвідставно. З початком XX ст. Україна, хоч і окрадена, пролягла безсумнівні прикмети життя, а сама бандура переходить у руки видючих кобзарів, відраджує стару козацьку традицію. З'являються: Хоткевич, Ємець, Місевич та ціла плеяда молодих майстрів і виртуозів, створюються козацькі капелі. Оце вже сімдесят років минуло відколи кобза перейшла в руки нового, козацького покоління.

Тут, на еміграції, між нами — один з піонерів обходив тепер своє 85-ліття. Це — відомий виртуоз Василь Ємець (дочірці земляк моєї дружини — батьки сусідами були). У відриванні від інших відомих кобзарів, які відпочивали трагічно або жили й працювали в злиднях, на долю Ємця припало довге, удачне життя, а також слава. І тепер він, один з піонерів новітнього кобзарства, стоїть між нами як наглядний доказ відродження і становлення України. На початку їх було зменшка, тепер же кобза-бандура захоплює широкі кола молодого покоління, вже еміграційної України. А це знаменна ознака — доказ на життя. Складлось переконання, що доки будуть кобзарі, доки писатимуть писанки, житиме народ. Тимто й розвиток кобзарства і писанкарства — безсумнівна ознака зросту і становлення української нації.

У думі про козака-бандуристу — ніби портрет Ювілята: Гей, на татарських полях, на козацьких шляхах... Як голубонько свесенський, У кобзу грас-вигравав. Голосно співав, До козацтва Низового промовляв...

свещ-кобзар Сергій Кіндізаревич - Пастухів

ЗУСТРІЧ НА СОЮЗІВЦІ

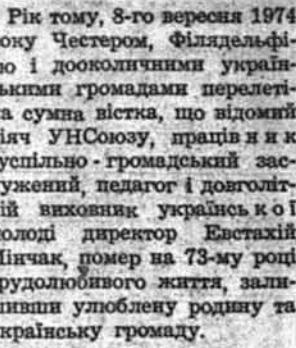
Кергонксон, Союзівка. — Карпатський Лещетарський Клуб і Товариство Українських Інженерів Америки — Метрополітаний Відділ в Нью-Йорку, влаштовують в дні 4 і 5-го жовтня ц. р. на Союзівці, оселі УНСоюзу, Осінню Товариську Зустріч та тенісові змагання за чашу д-ра Ярослава Романковського. В програмі передбачено: субота тенісові змагання, виставка знімків і плянів праці інж. М. Яримовича, спільна вечеря, мистецька програма з участю Християн Карпенчик, Ігоря Чуми, Леона Майстренка і Любомира Калініна, забава з танцями; неділя — Богослуження, закінчення тенісових змагань, спільний обід, тощо. Кімнати треба замовляти в Управі Союзівки.

ДОКІЯ ГУМЕННА В ЧІКАГО

Чикаго (Р.Т.). — На запрошення 84-го Відділу США — округу Чикаго до нашого міста завітати відомий письменник Докія Гуменна. З цієї нагоди Управа цього Відділу влаштує Літературний Вечір в неділю 5-го жовтня ц.р. в аудиторії собору св. Володимира і Ольги в год. 3-ій по пол. Слово про письменницю та її творчість виступить пані проф. О. Костюк з Мінеаполісу. Сама письменниця читатиме свої твори, як також членкині 84-го Від. США. Також на цьому вечорі можна буде оглянути мальовані роботи Докії Гуменної, що дасть нам можливість пізнати її ще один художній талант. Після Літературного Вечора — товариська зустріч при каві і солодких.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСоюзу!

В першу річницю смерті бл. п. директора Євстахія Мінчака

Сл. п. Євстахій Мінчак

Рік тому, 8-го вересня 1974 року Честером, Філадельфією і доколичними українськими громадами перелітає сумна вістка, що відомий діяч УНСоюзу, працявник і суспільно-громадський діяч, педагог і довголітній виконавць української молоді директор Євстахій Мінчак, помер на 73-му році трудової діяльності, залишивши улюблену родину та українську громаду.

Не хотілось вірити, що між живими вже немає людини, яку можна окреслити назвою справжнього діячтва. В кожній діяльності чи педагогічній, чи на рівні суспільно-громадській та Союзівці, у Покійного завжди проявлялись риси лагідності, людяності, він все був веселий, а при тому у нього була мужня, дисциплінована життєва постанка.

Покійний дир. Євстахій Мінчак народився на землі Камелара Івана Франка в селі Солених, біля Дрогобича 1901 року. Середню освіту здобув він у Дрогобичській гімназії, а університетську семінар закінчив в Самборі. Професійну працю учителя почав в селі Гориньку біля Медички, де згодом став директором школи. Під час німецької окупації очолює семінарську школу як директор в Болехівській біля Дрогобича, де й автор цієї статті мав шаста і нагоду аперше зустріти Покійного в 1943 році.

Бути директором школи під окупацією, будувати котрого ворога України, не легко. Проте Покійний завжди високому патріотизму, зумів об'єднати біля себе учителів й учнів, які знали і розуміли тяжке положення своєї квітня школи. Платували Покійного і громадяни Болехівців і Найдорфу і у важливих справах звертались до нього за порадою. Це не було до шпобищо громадянському німецькому г-

НЕБЕЗПЕЧНІ НАЦІОНАЛІСТИ

Сл. п. Євстахій Мінчак

ким тим, що дає досвід людського життя поза широким призначенням людини, поза досвідом релігійного життя, її єднання з Богом... Тільки віра в Бога однозначно припускає й віру в людину, а віра людини припускає віру в Бога. Звідси зрозуміла нам сутність християнства як релігії Боголюбства. Християнство вчить, що основою віри в Бога є існування божественного в людині".

Римаренко намагається переконати читача у своїх поглядах, цитуючи залюбки Леніна, Брежнева, постанови з'їзду комуністичної партії, Щербинського, російських «учебників», а на кінець — своєю лайкою на українських науковців у вільному світі. Він твердить, що «безперечним є те, що буржуазна історіографія, зокрема американська, залюбки використовує, як джерельну базу, антинаукову писанину емігрантських буржуазно-націоналістичних «діячів», що сучасні «стопни» американської історіографії спільються з глянцатами зоологічної невідомості до соціалізму, ознаменілого націоналізму. Безперечним є й те, що Донцов говорив про «перемогу» націоналізму з XIX ст., а Кош — з XX ст. Проте, збіг їх вихідних позицій — це ще не запозичення". І далі він пише:

Цей зв'язок не можна, на наш погляд, трактувати однозначно, він є більш складним та опосередкованим. Слід рахувати, що псевдонаукова писанина так званих Вільної Української Академії Наук (ВУАН), Українського Вільного Університету (УВУ) та Науково Товариства ім. Т. Г. Шевченка не має поширення навіть в середовищі української еміграції, а «галванізаторами» ідей буржуазного націоналізму є не «науковці», а ватажки тих чи інших буржуазно-націоналістичних організацій, що придбали собі «докторські» («професорські» П. Феденко та І. Гриньох, «доктори» Д. Ребет, Ю. Бойко та ін.)... Саме вищевказані «спеціалісти» належать до крайньої правих кіл «совтознавства», що групуються навколо таких видань, як «Дні Українців Ревю» (Англія) та «Українці Квотерлі» (США).

Римаренко уважає зрадниками українського народу гетьмана Івана Мазепу й усіх гетьманів, які були проти Москви, усіх українських національних героїв: Петлюру, Коновальця, Мельника, Бандеру, яких, за його словами, «навіки прокляв український народ». На цій сторінці рід типових для совєтської преси епітетів і означень на адресу визначних українців: «лютий ворог українського народу», «кат українського народу», «бандити, що звиргували в 1920-1922 рр. на Україні», «провідник бандерівських банд», «обертат, ватажок закордонних частин ОУН» тощо.

У 30-их роках ватажки ОУН відкинули ідеологічні конструкції свого недавнього «апостола» Д. Донцова, взявши за «ідейну» основу «інтернаціонального націоналізму» теоретичні виклади М. Сіборського, Ю. Василя, А. Андриєвського, Я. Оршана та ін. Спочатку ОУН, а потім петлюрівська УНР віддали «авантемі» таких ідеологів українського буржуазного націоналізму, як Михайло Грушевський та Володимир Винниченко.

«Сучасні адепти націоналізму, типу ватажка ЗЧ ОУН Я. Стецька, базуючись на концепції «окремшності», внесли до «програми ОУН» положення про насильственне виселення всіх українських народів з України».

Не любить Римаренко, що «Стецько під час вояжу по Швеції поклав вінок на могилу шведського короля Карла XII, а Лівійському на одному з націоналістичних з'їздовців (1967 р.) були урочисто вручені «лейноди» Мазепи».

«Буржуазний націоналізм, будучи виразником інтересів буржуазії, поміщає та куркульта, свої підступні пляни розбити інтернаціональну єдність трудящих завжди намагався прикрити тим, що він нібито відбивав інтереси селянства, а селянство, мовляв, — це весь народ. Один із сучасних націоналістичних ватажків Мирослав Прокоп відзначає: «В.статті В. Горшкова і Ю. Римаренка пишеться, що Центральна Рада була ізольована від народних мас, що її соціальною базою була сільська і міська інтелігенція».

Римаренко хотів би, щоб українські науковці попрямували московському концепцію відносно древньоруської держави, тобто, що «історія древньоруської держави — це не історія України, не історія Білорусії, не історія Великої Росії. Це історія держави, яка дала можливість визріти і зрости Україні і Білорусії і Великої Росії».

«Однією з великих буржуазно-націоналістичних організацій, куди ввійшли деклясовані елементи міста та села, військовий старшина недробної пам'яті осадного корпусу «січовиків» стрільців та ін., стала в 1920 р. так звана Українська Військова Організація, що в 1929 р. об'єднавшись з іншими терористичними групами, дала початок «Організації українських націоналістів» (ОУН) — відверто фашистському відгалуженню українського буржуазного націоналізму».

Теоретик ОУН М. Сіборський, Я. Оршан-Чемеринський, Д. Андриєвський та ін. особливо «ідеологі» сучасних її розгалужень, А. Каміньський, А. Андриєвський, Л. Ребет, будучи намаганнями довести, ніби ОУН не була буржуазною організацією, мовляв, до її складу входили і середняки, і студенти, і юристи, і інженери. «Український самостійник» писав: «буржуа серед нас ніхто не знайде, хоч би шукав його із свічкою в руках».

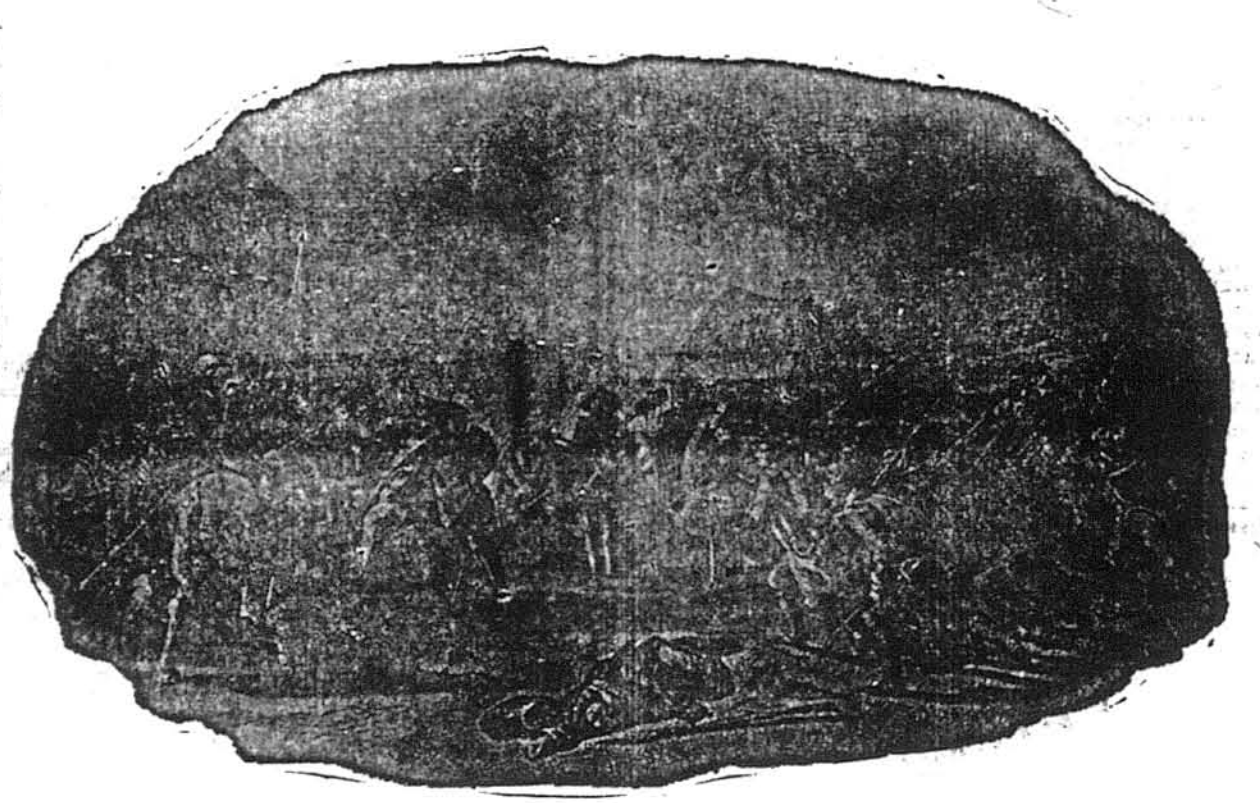
Незадоволений Римаренко з усіх українських вчених, які стоять на самостійницьких позиціях і своїми науковими здобутками освідомлюють Вільний світ щодо минулого й сучасного України.

Не любить він і професора Колумбійського університету Вжезінського, який є знавцем Європи, головою СССР. Ціла книжка, яку фірмувала Академія Наук Української ССР — Інститут Філософії та яку надруковано тиражем 10.000, переповнена безліччю лайливих фраз, що їх адоптувала совєтська «наука».

УКРАЇНСЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТЯВУ.

DELTO SPORTSWEAR CO. Roman Iwanyukyj 136 First Avenue, New York, N.Y. 10009 Tel.: 228-2266

The Land of the Free didn't come cheap.

Even before we had a formal constitution, investors were asked to buy over \$27,000,000 in securities to provide the arms we needed. And to provide the money to rebuild. That was just the beginning. Through war and peace, the good years and the bad, Americans have always given freely. Millions invested their money. Many invested their lives. We've never stopped fighting for freedom. For the American way of life. Today, over 9 1/2 million Americans buy U.S. Savings Bonds through the Payroll Savings Plan. Maybe you should consider your interest and take stock in America. It isn't cheap, but there's never been a better deal.

Take stock in America. 200 years at the same location.

TARZAN, Ч. 7861 Пересторога. THE GROUP APPROACHED THE CABIN... HE APPARENTLY COULDN'T READ, SO CALLED: 'HI, PERFESSOR, STEP FOR'RD AND READ THE BLOOMIN' NOTIS!'... THIS IS THE HOUSE OF TARZAN, THE KILLER OF BEASTS. DO NOT HARM THE THINGS WHICH ARE TARZAN'S. TARZAN WATCHES. TARZAN OF THE APES.

FARMS & CO. HOMES

ЗЕМЛЯ БІЛЯ СОЮЗІВКИ. Дні 50 акрові парцелі, чудовий вид, купити одну або дві по 500.00 дол. за умови KOPP OF KERHONKSON, NY Dial 914-626-7500

HELP WANTED FEMALE

Шукаю відповідальну ЖІНКУ для догляду за 8-місячною дитиною у West Philadelphia, 15th Street. 3 дні в тиждень, вранці за домовленістю для виходу обох сторін. \$2.00 на год. (215) 811-8721

ПОШУКАЮ МОЛОДУ ДІВЧИНУ

Зайнятися 5-літньою дівчиною від 3-8 років. 5 разів в тиждень. Телефонувати: 212 899-4235 або 212 899-6229

REAL ESTATE

HOUSE for SALE Rt. 23A, Hunter, N.Y., next to Ukrainian Church. 3 bedroom ranch, modern bath, fireplace. Call: (914) 562-1070 or (914) 562-4319

Valisburg Section. Вільно церква св. Івана Хрестителя 2-РОДИННИЙ ДІМ Цілий муруваний, 5 і 1/2 кімн., нова кухня, кахлева лазівка, килими від стін до стін, телеф. по 6-18 год. по пол. (201) 378-4322

HOUSE for SALE

In South Orange, N.J. Beautiful residential home, all brick, georgian colonial, tan lovely home. Finished basement, move-in condition, near New York trains and public transportation, within walking distance to public and parochial schools and St. Johns Ukrainian Church. Take the time to call. Low 60. Before 5 p.m. 676-8185 After 5 p.m. 763-0899

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

СВБОТА, 20-го ВЕРЕСНЯ 1976 р.

ПЛЕНІВНИК. Д. Д. Місевич збори вранці 10-11. Франка 372 Вид. 6 год. 7:30 веч. в 12-й Бойк. 240-Мирч язички. Просіть, як, прибути: С. Дубей, пол., І. Колодко, касир. Я. Ярем, секр.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Забезпечить Похоронки в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуга ЦИРПА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємось похоронами на принтері в Ванді Брукс і переселиння Тілівні Останків з різних країн світу. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555